

[Landbrugsministeren.]

brugsdirektøren, der udnævner de tilsynsførende, og det lokale Tilsyn i første Række overlades til disse, saaledes at Statsskovdirektøren kun, naar der er Tale om Mægling, gør Forsøg paa at tilvejebringe en saadan; kan der ikke opnaas Enighed ad den Vej, kan Skovejeren indanke Sagen til Fællesudvalget, til Skovnævnet, som i § 21 foreslaas nedsat. Jeg tror, at man dermed faar den mest praktiske og den billigste Ordning, og det sidste skal man heller ikke se helt bort fra.

Endelig udtalte det ærede Medlem, at han gik ud fra, at Administrationen ved Udnævnelse af disse tilsynsførende udelukkende vilde tage saglige Hensyn. Jeg forsikrer det ærede Medlem om, at det vil blive Tilfældet, ogsaa i den kommende Tid. Naar der skal foretages Udnævnelser af den Art, er det altid ud fra saglige Hensyn, at Indstillingen sker fra de paagældende Embedsmænd, og det er ogsaa altid saglige Hensyn, der er afgørende for mig, naar jeg skal træffe Afgørelsen, og der vil ikke paa dette Omraade ske en Afvigelse fra denne Regel, som jeg mener man absolut bør følge, og som jeg ogsaa tror enhver i Administrationen vil følge.

Jeg vil meget henstille til det Udvalg, som jeg forstaar bliver nedsat om Sagen, at man ikke rejser store principielle Spørgsmaal, som i og for sig ikke behøver at løses i Forbindelse med disse Lovforslag, og drager dem med ind i Diskussionen. Jeg tror, det er nødvendigt, at disse to Lovforslag gennemføres hurtigst muligt, men jeg tror, det vil blive vanskeligt at gennemføre dem, hvis man drager andre Spørgsmaal med ind. Jeg vil derfor anmode om, at man lægger disse principielle Spørgsmaal til Side og gaar ind paa en Drøftelse af Enkeltheder. Med Hensyn til Enkeltheder er jeg villig til at drøfte de Spørgsmaal, som Medlemmerne maatte ønske at drøfte, idet jeg nok er klar over, at alle naturligvis ikke kan se paa de enkelte Bestemmelser med de samme Øjne. Men er man enig om i Hovedsagen at ønske Lovforslagene gennemført, kommer vi vel ogsaa over disse Vanskeligheder.

Nørskov: Jeg var glad for den Tilslutning, der blev givet fra det ærede Med-

lem Hr. Mads Larsens Side, til mine Udtalelser om Anlæg af Plantager og Udvidelse af de nuværende Skoves Størrelse. Det ærede Medlem havde fuldkommen den rette Forstaaelse af de særegne Forhold, der hersker i Nordvest- og Midtjylland, og jeg er glad ved den Støtte, jeg her har faaet. Det ærede Medlem berørte ogsaa Spørgsmaalet om Skovenes Beskatning og udtalte, at hvis der her fandt Uretfærdigheder Sted, saa var det rimeligt, at vi tog det op til Overvejelse i det kommende Udvalg. Jeg kan sige det samme for mit Vedkommende. Hvis det viser sig, at Skovene beskattes uforholdsmæssig haardt, bør dette Forhold ændres.

Den højtærede Landbrugsminister mente ikke, at en Konstatering af Fredskove vilde koste saa meget, som jeg havde anslaaet. I Kommissionsbetænkningen er den anslaaet til at ville koste ca. 1 Mill. Kr. Den højtærede Minister mente, at den vilde kunne holdes inden for det Beløb, som er angivet i Lovforslaget, ca. 100 000 Kr. Der er jo et ret stort Spillerum mellem disse to Tal, og det er ikke let for os her at afgøre, hvilket af dem der er det rigtige; men hvis man skal gaa den Vej, som Lovforslaget angiver, maa man unægtelig haabe, at Udgiften ikke maa blive for stor.

Jeg forstod Ministeren saadan, at han vilde drage en meget skarp Grænse mellem de Skove, som skulde ind under Lovforslaget, og alle andre Skove, idet Ministeren sagde: Lad os nu foreløbig holde os til de Skove, som kan komme ind under Fredskovsbestemmelserne. Jeg maa hertil sige, at det er notorisk, at Bestemmelsen i den gamle Skovforordnings § 20 har bidraget sit til at opretholde Skovene, og Højesteret har flere Gange anerkendt, at den gælder *alle* private Skove. Jeg tror, vi maa stile efter i den kommende Lov at opretholde denne gamle Bestemmelse, ellers er jeg meget bange for, at en hel Del Skove; som vi nu har, efterhaanden vil gaa til Grund. Jeg betvivler i allerhøjeste Grad, at mange nuværende Bjergfyrlantager kan blive antaget som Fredskov, og det er dog notorisk, at en Bjergfyrlantage er en udmærket Forkultur for senere Kulturer af ædlere Træer. Det er et Forhold, som særlig gør sig gældende paa de Egne, jeg kender. Jeg tror derfor, at det vil være baade tilraade-